

Parashat Vavera – Lot and his Daughters

Rabbi Aviad Bodner

1. Bereshit Chapter 19	בראשית פרק י"ט
<p>²⁹ It happened, when God destroyed the cities of the plain, that God remembered Abraham, and sent Lot out of the middle of the overthrow, when he overthrew the cities in which Lot lived.</p> <p>³⁰ Lot went up out of Zoar, and lived in the mountain, and his two daughters with him; for he was afraid to live in Zoar. He lived in a cave with his two daughters. ³¹ The firstborn said to the younger, "Our father is old, and there is not a man in the earth to come in to us after the manner of all the earth. ³² Come, let's make our father drink wine, and we will lie with him, that we may preserve our father's seed." ³³ They made their father drink wine that night: and the firstborn went in, and lay with her father. He didn't know when she lay down, nor when she arose. ³⁴ It came to pass on the next day, that the firstborn said to the younger, "Behold, I lay last night with my father. Let us make him drink wine again, tonight. You go in, and lie with him, that we may preserve our father's seed." ³⁵ They made their father drink wine that night also. The younger went and lay with him. He didn't know when she lay down, nor when she got up. ³⁶ Thus both of Lot's daughters were with child by their father. ³⁷ The firstborn bore a son, and named him Moab. He is the father of the Moabites to this day. ³⁸ The younger also bore a son, and called his name Ben Ammi. He is the father of the children of Ammon to this day.</p>	<p>כט ויהי, בשחת א-להים את-ערי הכפר, ויזכר א-להים, את-אברהם; וישלח את-לוט, מתוך ההפכה, בהפך את-הערים, אשר-ישב בהן לוט. ל ויעל לוט מצוער וישב בהר, ושתי בנותיו עמו, כי ירא, לשבת בצוער; וישב, במערה--הוא, ושתי בנותיו. לא ותאמר הבכירה אל-הצעירה, אבינו זקן; ואיש אין בארץ לבוא עלינו, כדרך כל-הארץ. לב לכה נשקה את-אבינו יין, ונשכבה עמו; ונחיה מאבינו, זרע. לג ותשקין את-אביהן יין, בלילה הוא; ותבא הבכירה ותשכב את-אביה, ולא ידע בשכבה ובקומה. לד ויהי, ממחרת, ותאמר הבכירה אל-הצעירה, הן-שכבתי אמש את-אבי; נשקנו יין גם-הלילה, ובאי שכבי עמו, ונחיה מאבינו, זרע. לה ותשקין גם בלילה ההוא, את-אביהן--יין; ותקם הצעירה ותשכב עמו, ולא ידע בשכבה ובקומה. לו ותהרין שתי בנות-לוט, מאביהן. לז ותלד הבכירה בן, ותקרא שמו מואב: הוא אבי-מואב, עד-היום. לח והצעירה גם-היא ילדה בן, ותקרא שמו בן-עמי: הוא אבי בני-עמון, עד-היום.</p>

2. Devarim Chapter 23	דברים פרק כ"ג
<p>² A bastard shall not enter into the assembly of Hashem; even to the tenth generation shall none of his enter into the assembly of Hashem.³ An Ammonite or a Moabite shall not enter into the assembly of Hashem; even to the tenth generation shall none belonging to them enter into the assembly of Hashem forever: ⁴ because they didn't meet you with bread and with water in the way, when you came forth out of Egypt, and because they hired against you Balaam the son of Beor from Pethor of Mesopotamia, to curse you. ⁵ Nevertheless Hashem your God wouldn't listen to Balaam; but Hashem your God turned the curse into a blessing to you, because Hashem your God loved you. ⁶ You shall not seek their peace nor their prosperity all your days forever.</p>	<p>ג לא-יבא ממזר, בקהל ה': גם דור עשירי, לא-יבא לו בקהל ה'. ד לא-יבא עמוני ומואבי, בקהל ה': גם דור עשירי, לא-יבא להם בקהל ה' עד-עולם. ה על-דבר אשר לא-קדמו אתכם, בלחם ובמים, בדרך, בצאתכם ממצרים; ואשר שכר עליך את-בלעם בן-בעור, מפתור ארם נהרים--לקללך. ו ולא-אבה ה' א-להיך, לשמע אל-בלעם, ויחפך ה' א-להיך לך את-הקללה, לברכה: כי אהבך, ה' א-להיך. ז לא-תדרש שלמם, וטבתם, כל-ימיה, לעולם.</p>

3. Rabbi Dr. J. H Hertz, The Pentateuch and Haftorahs, Genesis 19:31
<p>Some commentators state that Lot's daughters believed that the destruction had been universal, and that but for them the world would be completely depopulated. This explanation is untenable, seeing that they had just left Zoar. Their conduct does not admit of any extenuation; they were true children of Sodom.</p>

4. Rashi's commentary 19:31	פירוש רש"י לפרק י"ט פסוק ל"א
<p>Our father is old: And if not now, when? Perhaps he will die or will no longer be able to beget children.</p> <p>and there is no man on earth: They thought that the entire world had been destroyed, as in the Generation of the Flood (Gen. Rabbah 51:8).</p>	<p>אבינו זקן: ואם לא עכשיו אימתי, שמא ימות או יפסוק מלהוליד:</p> <p>ואיש אין בארץ: סבורות היו שכל העולם נחרב כמו בדור המבול (בראשית רבה פרשה נ"א ח').</p>

5. Commentary of Rabbi David Zvi Hoffmann to Bereshit Chapter 19, 31-32	פירוש רב דוד צבי הופמן לבראשית, פרק י"ט, ל"א-ל"ב
<p>מאחותה זו. — ונחיה מא בינו זרע. אין זה שהאמינו, שיחד עם הפיכת סדום ירדה כליה על כל העולם כולו. אף אין זה שחששו, כי איש לא ירצה להתקשר עמהן והן בנות העיר המושחתת והארורה⁴⁷ — שהרי תוכלנה לטעון כנגד זה כי ניצלו בחסד ה'. ועוד פחות מתישב עם לשון הכתוב לומר⁴⁸, שכתוצאה מן המאורעות שעברו עליהן סלדה נפשן מכל מגע עם זרים עד כדי כך, שבשום פנים לא רצו ללדת ילדים אלא משאר בשרם הקרוב ביותר. אבל בנות לוט אמרו, „ואיש אין בארץ” משום שעתה רחוקות הן משאר האנשים, ללא נכסים כלשהם, וללא תקוה שעוד יחזור אביהם להיות בעל נכסים באזור אחר, שהרי בא בימים הוא כבר נמצא, שכל געגועיהם לא היו אלא על החיית זרע בלבד, דבר שלא מנעו עצמן מהשגתו אפילו על ידי אמצעים פסולים, כבנות סדום אמיתיות. ומסתבר שמעשה כזה לא נחשב למקובל אפילו שם, שאלמלא כן, לא היו צריכות להשקות את אביהן יין עד שכרה, אף כי בן נח מותר בבתו⁴⁹.</p>	

6. Babylonian Talmud, Nazir 23A	בבלי נזיר כ"ג.
<p>Rabbah b. Bar Hana, quoting R. Johanan, said: The verse, 'For the ways of the Lord are right, and the just do walk in them,' but transgressors do stumble therein,... is illustrated by Lot when his two daughters were with him. To these [the daughters], whose intention it was to do right, [applies], 'the just do walk in them', whereas to him [Lot] whose intention it was to commit the transgression [applies], 'but transgressors do stumble therein'... But [Lot] was the victim of compulsion? — It had been taught on behalf of R. Jose son of R. Honi that the dot over the letter waw ['and'] in the word U-bekumah ['and when she arose'] occurring in [the story of] the elder daughter, is to signify that it was her lying down that he did not notice, but he did notice when she arose. But what could he have done, since it was all over? — The difference is that he should not have drunk wine the next evening.</p>	<p>אמר רבי יוחנן מאי דכתיב (הושע יד ו) כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בסם ופושעים יכשלו בסם? ... משל ללוט ושתי בנותיו עמו הן שנתכוונו לשם מצוה וצדיקים ילכו בסם הוא שנתכוונו לשם עבירה ופושעים יכשלו בסם... והא מינס אניס! תנא משום רבי יוסי בר רב חוני למה נקוד על וי"ו (בראשית יט לג) ובקומה של בכירה לומר שבשכבה לא ידע אבל בקומה ידע ומאי הוה ליה למיעבד מאי דהוה הוה נפקא מינה דלפניא אחרינא לא איבעי למישתי חמרא</p>

שהרי יצאו הם מצוער שלא נהפכה, וכן יש להם לחשוב כי שאר הארץ גם כן לא נהפכה. גם שמעו מאביהן כי סדום ובנותיה מרעת יושביה נהפכה וטוב הוא מה ששמעתי בשם ר' יוסף קרא, כי אמרה הבכירה לא נמצא בארץ שירצה לקחת אותנו לנשים, כי יאמרו מאנשי ההפכה אלו, אין ראוי להתחבר עמהן

8. Bereshit Chapter 38	בראשית פרק לח
<p>¹³ It was told Tamar, saying, "Behold, your father-in-law is going up to Timnah to shear his sheep." ¹⁴ She took off of her the garments of her widowhood, and covered herself with her veil, and wrapped herself, and sat in the gate of Enaim, which is by the way to Timnah; for she saw that Shelah was grown up, and she wasn't given to him as a wife. ¹⁵ When Judah saw her, he thought that she was a prostitute, for she had covered her face. ¹⁶ He turned to her by the way, and said, "Please come, let me come in to you," for he didn't know that she was his daughter-in-law. She said, "What will you give me, that you may come in to me?" ¹⁷ He said, "I will send you a young goat from the flock." She said, "Will you give me a pledge, until you send it?" ¹⁸ He said, "What pledge will I give you?" She said, "Your signet and your cord, and your staff that is in your hand." He gave them to her, and came in to her, and she conceived by him... ²⁴ It happened about three months later, that it was told Judah, saying, "Tamar, your daughter-in-law, has played the prostitute; and moreover, behold, she is with child by prostitution." Judah said, "Bring her forth, and let her be burnt." ²⁵ When she was brought forth, she sent to her father-in-law, saying, "By the man, whose these are, I am with child." She also said, "Please discern whose are these—the signet, and the cords, and the staff." ²⁶ Judah acknowledged them, and said, "She is more righteous than I, because I didn't give her to Shelah, my son." He knew her again no more.</p>	<p>יג ויגד לתמר, לאמר: הנה חמיקך עליה תמננה, לגו צאנו. יד ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ותכס בצעיף ותתעלף, ותשב בפתח עינים, אשר על-דרך תמננה: כי ראתה, כי-גדל שלה, והוא, לא-נתנה לו לאשה. טו ויראה יהודה, ויחשבה לזונה: כי כסתה, פניה. טז ויט אליה אל-הדרך, ויאמר הבה-נא אבוא אליך, כי לא ידע, כי כלתו הוא; ותאמר, מה-תתן-לי, כי תבוא, אלי. יז ויאמר, אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן; ותאמר, אם-תתן ערבון עד שלחך. יח ויאמר, מה הערבוו אשר אתן-לך, ותאמר חתמך ופיתילך, ומטף אשר בידך; ויתן-לה ויבא אליה, ותהר לו... כז ויהי כמשלש חדשים, ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר פלגתך, וגם הנה תרה, לזנונים; ויאמר יהודה, הוציאוה ותשרף. כח הוא מוצאת, והיא שלחה אל-חמיה לאמר, לאיש אשר-אלה לו, אנכי תרה; ותאמר, הפר-נא--למי החתמת והפיתילים והמטה, האלה. כט ויכר יהודה, ויאמר צדקה ממני, כי-על-כן לא-נתתיה, לשלה בני; ולא-יסף עוד, לדעתה</p>

9. Ruth Chapter 3	רות פרק ג
<p>¹Naomi her mother-in-law said to her, "My daughter, shall I not seek rest for you, that it may be well with you? ²Now isn't Boaz our kinsman, with whose maidens you were? Behold, he winnows barley tonight in the threshing floor. ³Therefore wash yourself, anoint yourself, get dressed, and go down to the threshing floor, but don't make yourself known to the man until he has finished eating and drinking. ⁴It shall be, when he lies down, that you shall mark the place where he shall lie, and you shall go in, and uncover his feet, and lay down; then he will tell you what you shall do." ⁵She said to her, "All that you say I will do." ⁶She went down to the threshing floor, and did according to all that her mother-in-law told her. ⁷When Boaz had eaten and drunk, and his heart was merry, he went to lie down at the end of the heap of grain. She came softly, uncovered his feet, and laid her down. ⁸It happened at midnight, that the man was startled and turned himself; and</p>	<p>א ותאמר לה, נעמי חמותה: בתי, הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך. ב ועתה, הלא בעו מדעתנו, אשר היית, את-נערותי; הנה-הוא, זרה את-גרן השערים-ההלילה. ג ורחצת וסכת, ושמת שמלתך (שמלתך) עליך--וירדתי (וירדת) הגרן; אל-תודעי לאיש, עד פלתו לאכל ולשתות. ד ויהי בשכבו, וידעת את-המקום אשר ישכב-שם, ובאת וגלית מרגלותיו, ושכבתי (ושכבת); והוא יגיד לך, את אשר תעשין. ה ותאמר, אליה: כל אשר-תאמרי (אל), אעשה. ו ותרד, הגרן; ותעש, ככל אשר-צוית חמותה. ז ויאכל בעו וישת, וייטב לבו, ויבא, לשכב בקצה הערמה; ותבא בלט, ותגל מרגלותיו ותשכב. ח ויהי בחצי הלילה, ויחרד האיש וילפת; והנה אשה,</p>

<p>behold, a woman lay at his feet. ⁹He said, "Who are you?" She answered, "I am Ruth your handmaid. Therefore spread your skirt over your handmaid; for you are a near kinsman." ¹⁰He said, "Blessed are you by Hashem, my daughter. You have shown more kindness in the latter end than at the beginning, inasmuch as you didn't follow young men, whether poor or rich. ¹¹Now, my daughter, don't be afraid; I will do to you all that you say; for all the city of my people does know that you are a worthy woman.</p>	<p>שָׁכַבְתָּ מִרְגְּלָתִי. ט וַיֹּאמֶר, מִי-אַתְּ; וַתֹּאמֶר, אֲנִכִּי רוּת אֲמָתְךָ, וַיִּפְרֹשֶׁתְךָ כִּנְפֶךָ עַל-אֲמָתְךָ, כִּי גֹאֵל אַתָּה. י וַיֹּאמֶר, בְּרוּכָה אַתְּ לַה' בְּתִי--הֵיטִבְתָּ חֶסֶדְךָ הָאֲחֵרוֹן, מִן-הָרִאשׁוֹן: לְבִלְתִּי-לָכֶת, אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים--אִם-דָּל, וְאִם-עָשִׁיר. יא וַעֲתָה, בְּתִי אֶל-תִּירְאִי, כֹּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי, אֲעָשֶׂה-לְּךָ: כִּי יוֹדַע כָּל-שַׁעַר עָמִי, כִּי אִשְׁתְּ חַיִּל אַתְּ.</p>
--	---

<p>10. Devarim Chapter 2</p>	<p>דברים פרק ב'</p>
<p>⁸ So we passed by from our brothers the children of Esau, who dwell in Seir, from the way of the Arabah from Elath and from Ezion Geber. We turned and passed by the way of the wilderness of Moab. ⁹ Hashem said to me, "Don't bother Moab, neither contend with them in battle; for I will not give you of his land for a possession; because I have given Ar to the children of Lot for a possession."... ¹⁷ that Hashem spoke to me, saying, ¹⁸ "You are this day to pass over Ar, the border of Moab: ¹⁹ and when you come near over against the children of Ammon, don't bother them, nor contend with them; for I will not give you of the land of the children of Ammon for a possession; because I have given it to the children of Lot for a possession."</p>	<p>ח וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אֶחָיוּנוּ בְּנֵי-עֵשָׂו, הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִיר, מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה, מֵאֵילַת וּמַעְצֵיֵן גִּבְרָ; וַנִּפְּוּ, וַנַּעֲבֹר, דֶּרֶךְ, מִדְּבַר מוֹאָב. ט וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי, אַל-תִּצַּר אֶת-מוֹאָב, וְאַל-תִּתְגַּר בָּם, מִלְחָמָה: כִּי לֹא-אֶתֶּן לָךְ מֵאֶרֶצוֹ, יְרֵשָׁה--כִּי לְבְנֵי-לוֹט, נָתַתִּי אֶת-עַר יְרֵשָׁה... יז וַיְדַבֵּר ה', אֵלַי לֵאמֹר. יח אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת-גְּבוּל מוֹאָב, אֶת-עַר. יט וְקִרְבַּתְךָ, מוּל בְּנֵי עַמּוֹן--אַל-תִּתְגַּר, וְאַל-תִּתְגַּר בָּם: כִּי לֹא-אֶתֶּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לָךְ, יְרֵשָׁה--כִּי לְבְנֵי-לוֹט, נָתַתִּיהָ יְרֵשָׁה.</p>

<p>11. Igrot Moshe (Rav Moshe Feinstein) Part 8 Page 15</p>	<p>שו"ת אגרות משה (הרב משה פיינשטיין) חלק ח' עמוד 15</p>
<p>בתהילת חורף תרפ"ב חלה אחד מבעלי הבתים ונפל למשכב במין חולי מוזר ולשונו התנפחה בפיו. כאשר תקיף ליה עלמא ורבני בא לבקרו, ביקש החולה להוציא כל איש מעליו וסיפר לרבנו את סיבת הליו. לדבריו שבוע קידם לכן בשבת פרשת וירא הקשה כיצד זכו בנות לזמ שהמשיח יהיה מצאצאיהן, אף שלא בושו בגילוי עריות שעשו והודיעו שבניהן הם מאביהן, ודיבר עליהן בדרך בזיון. כלילה הופיעו בחלומו שתי נשים זקנות מאד שראשן ופניהן מכוסים ואמרו שהן בנות לזמ. הן הוסיפו ואמרו לו ששמעו את טענתו, ובאו מעולם האמת לענות לו. הן טענו שהיו יכולות לומר שמאחר שהן ממשפחת אברהם וניצלו בדרך נס מסדום, לא היו תולים בהם מעשה זנות, והיו יכולות לייחס לעצמן כל מעשה נס. כך שהיו יכולות לומר שנתעברו מן השכינה כביכול, ולייסד דת חדשה כנצרות. והן קראו לבניהן עמון ומואב להנדיע שכאשר אשה מתעברת יש לוולד תמיד אב בשר ודם. בזכות זה זכו ויצא מהן המשיח האמיתי. עוד אמרו שהוא המא גדול כאשר דיבר עליהן בדרך בזיון. מאחר שהוא דבר עליהן בזלזול, הוא ייענש מידה כנגד מידה כמרגלים (רש"י במדבר י"ד ל"ז) ותשתרכב לשונו ותתנפח בחולי משונה וכך ימות. כשסיים האיש לספר את סיפורו, היסב את פניו אל הקיר ונפטר לעולמו. רבנו ראה בכך עניין אמיתי, מאחר שהחסבר נראה לו הסבר אמיתי.</p>	

<p>12. Commentary of Rabbi David Zvi Hoffmann to Bereshit Chapter 19</p>	<p>פירוש רב דוד צבי הופמן לבראשית, פרק י"ט</p>
<p>י^ט יש מן המבקרים הרוצים לראות בסיפורו של לוט ובנותיו משום אנגדה אשר השנאה הלאומית של ישראל לעמון ומואב יצדה אותה; אולם כל קריאה בלתי משוחדת תוכיח בנקל, שאין להסבר זה כל שחר. אדרבה, כה קשה הוא למצוא בסיפור זה עקבותיה של שנאה כלשהי, עד שכמעט נראה, כאילו הכתוב רוצה להצדיק פחות או יותר מעשה זה. לא תאוו גסה, כי אם השאיפה לקיום המין היא המניע למעשה, והרי זוהי שאיפה שתמיד נחשבה בישראל כראויה לשבח. ולוט עצמו, אביהם של עמים אלה, שום אשם אינו מוטל בו, שכן מחוסר הכרה היה בשעת המעשה, שעושייו הן הבנות בלבד, בנות שאולי צעירות ובלתי מנוסות היו ולא ראו בו משום פשע. עד כמה אין זה בכוחנת הכתוב להעליב את אויביה הלאומיים של ישראל על ידי הזכרת הפגם ביחוסם נראה בבירור מן העובדה, שאין הכתוב מעלים כלל את יחוסו של האויב המר ביותר, הוא אדום, והרי הוא מורע אברהם ויצחק, וגם אמו — אמם של ישראל היא. יתרה מזו, לכבוד חושב להם הכתוב לעמון ומואב את מוצאם מלוט, שבזכותו שלו הנחיל להם הקב"ה את ארצם (דברים ב, ט ויט), לא פחות משהוא חושב לכבוד לאדום את מוצאו מעשו בן יצחק (שם, שם, ה).</p>	

<p>13. ArtScroll Chumash (The Stone Edition) Comment on Bereishis 19:31</p>
<p>Lot's daughters or modest, righteous women whose actions were nobly motivated. Thinking that the rest of the world had been destroyed in the upheaval of Saddam and that even czar had been spared only while they were there they felt that it was their responsibility to save the human race by bearing children, even though the only living male was their own father. The Torah does not label their actions incestuous because they sincerely thought that there was no other way to ensure the propagation of the species. Because their intentions were pure they merited that among their descendants would be Ruth, ancestress of David, Naamah, Queen of Solomon and Mother of Rahoboam, his successor and the next link in the Davidic chain.</p>

<p>14. E. A Speiser, The Anchor Bible, Genesis p. 145</p>
<p>Popular tales about neighboring peoples are encountered the world over. The product of traditional rivalries, local pride, and raw folk humor, they often tend to place the neighbor's character and origin in an uncomplimentary, if amusing, light. Was the narrative before us inspired by similar considerations? What little evidence there is would seem to contradict such an assumption.</p> <p>As they are here portrayed, Lot and his two daughters had every reason to believe that they were the last people on earth. From the recesses of their cave somewhere up in the side of a canyon formed by the Earth's deepest rift, they could see no proof to the contrary. The young women were concerned with the future of the race and they were resolute enough to adopt the only desperate measure that appear to be available. The father, moreover, was not a conscious party to the scheme. All of this adds up to praise rather than blame.</p>